

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/289/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611213140
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7611213140.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej vo veci starostlivosti súdu o mal. G. L. nar. X.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi dieťaťa rodičov B.. G. Š. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na Ž. Z.. č. XXX/XX v E. H. zastúpenej advokátom Mgr. Jurajom Berčom so sídlom na Zimnej ul. č. 59 v Spišskej Novej Vsi a A. L. nar. XX.X.XXXX bývajúceho na Q. Z.. Č.. XXX v E. U. H. zastúpeného advokátkou JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou so sídlom na Zimnej ul. č. 62 v Spišskej Novej Vsi v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 3.4.2014 č.k. 13P/305/2011-303 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o zverení mal. G. L. nar. X.X.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti rodičov a súvisiaceho výroku o starostlivosti počas prázdnin a sviatkov, o neurčení výživného a trovách konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zveril mal. G. U.. X.X.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti rodičov s dňom a hodinou striedania v piatok o 16:00 hod. s tým, že k odovzdaniu a prevzatiu maloletého bude dochádzať v mieste bydliska odovzdávajúceho rodiča resp. v zariadení predškolskej dochádzky, ktoré bude maloletý navštevovať. O striedavej starostlivosti počas letných prázdnin rozhodol tak, že v mesiacoch júl a august je matka oprávnená byť s maloletým každý párný rok od 1.7. od 8:00 hod. do 15.7. do 19:00 hod., od 1.8. od 8:00 do 15.8. do 19:00 a otec je oprávnený byť s ním od 15.7. od 19:00 hod do 31.7. do 19:00 hod. a od 15.8. od 19:00 hod. do 31.8. do 19:00 hod. Každý nepárny rok je otec oprávnený byť s mal. G. od 1.7. od 8:00 hod. do 15.7. do 19:00 hod, od 1.8 od 8:00 hod. do 15.8. do 19:00 hod. a matka je oprávnená byť s maloletým od 15.7. od 19:00 hod. do 31.7. do 19:00 hod. a od 15.8. od 19:00 hod. do 31.8. do 19:00 hod. Počas Vianoc každý párný rok je matka oprávnená byť s maloletým 24.12 a otec 25.12 a každý nepárny rok je otec oprávnený byť s maloletým 24.12 a matka 25.12. Počas Veľkonočných sviatkov každý párný rok je matka oprávnená byť s mal. G. vo Veľkonočnú nedeľu a otec vo Veľkonočný pondelok a každý nepárny rok je otec oprávnený byť s maloletým vo Veľkonočnú nedeľu a matka vo veľkonočný pondelok. Výživné zo strany rodičov k mal. G. neurčil a schválil dohodu rodičov o určení výživného otca 80.- € mesačne od 1.9.2011 do 31.3.2014 Dižné výživné 1800,05.- € zaviazal otca zaplatiť v mesačných splátkach po 50.- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci matke od právoplatnosti rozsudku. Oboch rodičov zaviazal nahradiť trovy štátu 289,11.- € tak, že matka je povinná zaplatiť 144,55.- € a otec 144,55.- € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves.

Proti výrokom o zverení mal. G. do striedavej osobnej starostlivosti, o výživnom, o úprave výchovy počas letných prázdnin, počas Vianoc, počas Veľkonočných sviatkov a o trovách štátu napadnutého rozsudku

podala v zákonnej lehote odvolanie matka s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Uviedla, že konajúci súd nesprávne vec právne posúdil a neúplne zistil skutkový stav, preto má vážnu obavu o výchovu a výživu maloletého zo strany otca. Zdôraznila, že otcovi bola vzhľadom na jeho predpokladané schyzofrénne ochorenie doporučená ochranná liečba v psychiatrickej ambulancii, ale on to nerešpektoval. Zdôraznila, že bola dlhodobo vystavená jeho psychologickému a fyzickému nátlaku a musela plniť jeho pokyny, preto jej obava nevyplýva len zo subjektívneho pocitu ale z reálnej skúsenosti. Konštatovala, že súd prvého stupňa nevykonával jeho navrhované dôkazy ohľadom zistenia charakterových vlastností otca a príslušníkov jeho rodiny, preto vyslovila názor, že je potrebné doplniť dokazovanie o tieto skutočnosti, aby sa jednoznačne preukázalo, či je otec spôsobilý postarať sa o mal. dieťa dlhšiu dobu.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že znalecké dokazovanie potvrdilo jeho pozitívny vzťah k mal. G., a napriek tvrdeniam matky bol označený za starostlivého a trpezlivého rodiča. Konštatoval, že jej tvrdenia ohľadom jeho psychickej poruchy sa doposiaľ nepreukázali a nepotvrdilo ich ani nariadené znalecké dokazovanie v tomto konaní. Znalecké dokazovanie v prebiehajúcej trestnej veci bolo vykonané na podnet matky, preto vyslovil názor, že z neho vyplývajúce závery neboli objektívne. Zdôraznil, že matka súhlasila, aby bol styk s maloletým uskutočňovaný v intervale štyri dni u otca a deväť dní u matky, čo má blízko k nariadenej striedavej osobnej starostlivosti v týždennom intervale, preto jej tvrdenia ohľadom obavy o výchovu a výživu maloletého počas pobytu u neho považuje za nedôvodné.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu odporučil potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny, pretože obaja rodičia majú vytvorené vhodné podmienky na realizáciu striedavej starostlivosti a v súčasnosti sa realizuje styk otca s maloletým podľa uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 13P/305/2011 zo 14.11.2013 od piatku od 16:00 hod. do nedele do 18:30 hod a každý týždeň v stredu od 16:00 hod do 18:30 hod. bez väčších problémov.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 24 ods. 2 Zák. o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že súd môže zveriť maloleté dieťa do striedavej osobnej starostlivosti len vtedy, ak si to vyžaduje záujem dieťaťa, ak mu budú lepšie zaistené potreby, ak sú rodičia spôsobilí vychovávať dieťa, ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem, a ak s tým aspoň jeden z nich súhlasí. Rodičia sa pritom musia vedieť dohodnúť o veciach súvisiacich so školskou dochádzkou (dieťa by malo stále navštevovať rovnakú školu) aj s mimoškolskými aktivitami a záujmami dieťaťa (šport, tanec, hudba, cudzie jazyky a pod.). Dieťaťu by sa striedaním osobnej starostlivosti nemal meniť okruh jeho kamarátov a blízkych osôb, aby nebolo v takýchto situáciách ďalej traumatizované. Z dôvodovej správy tejto úpravy vyplýva, že súd má možnosť zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti aj v prípade, ak majú obidvaja rodičia záujem o zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti a súčasne jeden z rodičov nesúhlasí so striedavou starostlivosťou bez toho, že by predložil súdu dôkazy, ktoré by potvrdili jej škodlivosť pre dieťa. Rodič, ktorý so striedavou osobnou starostlivosťou nesúhlasí, by mal vierohodne preukázať dôvod svojho nesúhlasu.

Podľa čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa č. 104/1991 Zb., štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch zákonní

zástupcovia, majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa.

Odvolací súd na základe odvolania matky preskúmal napadnuté výroky rozsudku aj s konaním, ktoré im predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k presvedčeniu, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav vo vzťahu k rozhodnutiu o výchove a výžive, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozhodnutia výchove o výžive presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania pred súdom prvého stupňa a matka ani v priebehu odvolacieho konania neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o výchove a výžive mal. G.. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je v záujme maloletého, aby bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v týždňových intervaloch, pretože v čase rozdelenia spoločnej domácnosti bol vo veľmi útlom veku, nepamätá si obdobie, kedy žil s rodičmi v spoločnej domácnosti a stav, kedy rodičia žijú oddelene je pre neho prirodzený. Bolo preukázané, že obaja rodičia sa dokážu o maloletého postarať a majú vytvorené vhodné podmienky pre jeho výchovu a výživu. Nepotvrdili sa obavy matky, že by sa otec o mal. G. nedokázal postarať počas týždňa, keď ho bude mať vo svojej starostlivosti alebo, že by na jeho výchovu nemal potrebné osobnostné predpoklady. Odvolací súd zdôrazňuje, že obaja rodičia majú právo tráviť s maloletým polovicu jeho voľného času. Matka súhlasila s úpravou styku v intervale štyri dni strávené u otca a 9 u nej, čo predstavuje pomer 30% stráveného času u otca a 70% u matky, pričom pri takejto úprave nevyslovila žiadne obavy o výchovu a výživu maloletého. Úpravou striedavej starostlivosti v sedem dňových intervaloch sa čas otca strávený s maloletým zvýšil o 20 %, čím sa vyrovnal čas strávený s jedným a druhým rodičom na polovicu. Odvolací súd konštatuje, že 20 % zvýšenie času otca stráveného s mal. G. neodôvodňuje obavy matky, na základe ktorých nesúhlasí so striedavou starostlivosťou, pretože nejde o tak podstatné zvýšenie, ktoré by zasahovalo do jej práva tráviť čas s maloletým, alebo by bolo v rozpore s jeho záujmom. K ostatným námietkam matky dodáva, že nezhody medzi rodičmi neodôvodňujú obmedzenie práva dieťaťa tráviť čas a budovať si vzťah s oboma. K napadnutým výrokom o úprave styku počas letných prázdnin, počas Vianoc a počas Veľkonočných sviatkov dodáva, že čas strávený s maloletým bol medzi rodičov spravodlivo rozdelený na polovicu z tých istých dôvodov ako bola určená striedavá osobná starostlivosť.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Ustanovenie § 148 O.s.p. platí nielen pre konanie, v ktorom vo vzťahu medzi účastníkmi prichádza do úvahy náhrada nákladov konania podľa § 142 až 145 O.s.p., teda v tzv. sporovom konaní, ale aj pre konanie v ostatných veciach, v ktorých vzhľadom k ich povahe nemožno hovoriť o úspechu alebo neúspechu účastníka vo veci, t.j. v tzv. nesporových konaniach. Štát má preto podľa výsledku konania proti účastníkom právo na náhradu nákladov konania, ktoré platil aj v konaniach, v ktorých účastníci nemajú postavenie navrhovateľov a odporcov, teda v konaniach, ktoré sú vecne oslobodené od súdnych poplatkov alebo v ktorých sú účastníci osobne oslobodení od súdnych poplatkov. Pre priznanie náhrady trov konania, ktoré platil štát nie je rozhodujúce, či dokazovanie nariadené súdom, v dôsledku ktorého vznikli trovy štátu, bolo opodstatnené. Ani to, ktorý účastník navrhol vykonanie konkrétneho dôkazu, pri ktorého výkone vznikli trovy štátu, nie je bezprostredne relevantné. Z uvedeného vyplýva, že v konaniach nesporových, kde nie je možné hovoriť o úspechu alebo neúspechu niektorého z účastníkov konania, má štát právo na náhradu trov konania vždy proti každému z účastníkov v rovnakom rozsahu, avšak u každého účastníka musí skúmať, či nespĺňa podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 O.s.p. a v takomto prípade náhradu trov štátu voči účastníkovi, ktorý spĺňa predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov neprizná. Nie je teda rozhodujúce to, či účastník bol oslobodený od súdnych poplatkov podľa § 138 O.s.p. ale to, či sú inak u tohto účastníka splnené podmienky na priznanie oslobodenia podľa § 138 O.s.p.

K napadnutému výroku o trovách štátu dodáva, že v tomto prípade ide o nesporové konanie, kde nie je možné posúdiť úspech či neúspech účastníkov konania a v takomto prípade má štát právo na náhradu trov konania proti každému z nich bez ohľadu na to, kto vznik týchto trov zapríčinil. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na zdôraznenie správnosti doplnil ďalšie dôvody.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.